

Kad MĀCĪTIES tik *grūti*, tik GRŪTI...

Tiek lēsts, ka apmēram desmitā
daja skolas vecuma bērnu saskaras
ar mācīšanās grūtībām jeb
traucējumiem. **Reizēm vecāki domā,**
ka bērns nemācās, jo viņš vienkārši
negrib, ir slinks un nepaklausīgs.
Tomēr var izrādīties, ka nevis negrib,
bet dažādu iemeslu dēļ nevar.

Teksts: Anita Blumberga

Konsultējušas Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības
akadēmijas profesore Gunta Svence un Rīgas Mūzikas
Internātividusskolas speciāla pedagoģe Anda Lipska

Tā var būt mīlgainā meitenite, kas sēž lerāvusies klasses talakaja stūri, un, šķiet, vīņai neinteresē, kas notiek apkārt, bet varbūt gluži pretēji – vīņa ar katu gaisa vēsmu klasē satausta skolotājas skatienu, kas pavērsts uz vīnu un var nozīmēt, ka vīņa tūlīt tiks izsaukta un kārtējo reizi nespēs atbildēt. Vīnš var būt arī tas puika, kas ik dienu klasē jauc gaisu ar savu bravūrīgo uzvedību, neļaujot strādāt skolotājai un pārejiem bērniem klasē mācīties.

Mēs katrs, laižot savu bērnu skolā, vēlamies, lai vīnš labi mācītos, lai vīnam visi mācību priekšmeti padotos. Tomēr ne vienmēr tā notiek. Gadās, ka mazajam ilgi gaidītais skolas laiks izvērties par smagu nastu, jo mācību viela dodas rokā ar lielām grūtībām.

Vīnam noteikti nepieciešama vecāku palīdzība, pildot mājas darbus, bet bieži vien mācīšanās grūtību pārvarēšanai nepieciešams pieprasīt arī speciālistus. Vecākiem svarīgi šīs grūtības pamānīt, pieņemt un cestītes risināt. Šādi situācijā aplams būs uzskats, ka bērns ir tikai slīpkis, kurš nevar saņemties, jo kaimīju puika, kurš iet ar vīnu vienā klasē, lieliski tiek galā ar visu. Laikus nepamanītas, šīs problēmas var radīt tālojošas sekas, kas var ietekmēt bērna turpmāko dzīvi.

Ir daudz apstākļu, kas ietekmē bērnu spēju mācīties. Tomēr jāsaprot, ka **bērns ar mācīšanās grūtībām var nākt gan no sociāli nelabvēlīgas ģimenes un apstākļiem, gan no materiāli nodrošinātas un milošas ģimenes.**

No mācīšanās līdz uzvedības traucējumiem

Bērniem, kuriem mācīšanās sagāda grūtības, parasti ir videjas val vājas sekmes, vīnpi medz mācīties vairākus gadus vienā klasē, reizēm ar vecāku un skolotāju atbalstu „vilkti” no klasses uz klasi. Kaut kā jau galā tiek, bet mācības velk kā smagu vezumu. Grūti ir ne vien vecākiem un skolotājiem, bet arī pašiem bērnam, jo šie bērni dažkārt ir nesaprstī, atstumti vienaudžu vido, vecāku un skolotāju strostēti.

Patiessībā jau pirmajās klasses val agrāk var pamanīt, ka bērnam būs grūtības ar mācībām. Salīdzinājumā ar citiem vīņa vecuma bērniem šie bērni sliktāk lasa, raksta, rēķina, arī domāšanas spējas vīnpiem var būt ierobežotas, lielākajai daļai arī atmiņa ir vāja.

Ar laiku mācīšanās traucējumi jeb grūtības var kombinēties ar uzvedības traucējumiem. Tā kā bērnam nevelcas mācības,

vīnam kaut kā sevi jāaizstāv pret apkārtējo spiedienu. Ir gadījumi, kad šie bērni kļūst par bravūrīgiem, skaļiem, dažkārt agresīviem kārtības jaucējiem. Gadās arī tā – lai pārvarētu diskomfortu, ko sagādā „mūžīgā nezinīša” tituls, pusaudžu vecumā vīni var sākt lietot apreibinošas vīelas un jautījus antisociālai uzvedībai, dažkārt pārkāpot likuma robežas.

Ir daudz apstākļu, kas ietekmē bērnu spēju mācīties. Tomēr jāsaprot, ka bērns ar mācīšanās grūtībām vai traucējumiem var nākt gan no sociāli nelabvēlīgas ģimenes un apstākļiem, gan no materiāli nodrošinātas un milošas ģimenes.

Pie vīnai attiecības un audzināšana

Mācīšanās grūtības var radīt **neiroloģiski traucējumi**, kas saistīti ar smadzeņu darbību. Neiroloģisku traucējumu rezultātā parasti rodas

Mācīšanās traucējumus bērnam var veicināt

» **JA BĒRNS DZĪVO SOCIĀLI NELABVĒLĪGĀ VIDĒ**, kur vīnam trūkst uzmanības, mīlestības un dažkārt arī pilnvērtīga uztura.

» **JA BĒRNAM PAR DAUDZ TIEK DOTS** — vīnš ir materiāli nodrošināts, varbūt vīnam netrūkst uzmanības un mīlestības, bet no vīna maz vai arī nekas netiek prasīts.

» **JA VECĀKI IZVIRZA PĀRĀK AUGSTAS PRASĪBAS** — ir labi jāmācās, uzsākot mācības pirmajā klasē, zināšanu limenim jābūt augstākam nekā pārejiem klasses biedriem, brīvajā laikā jāsporto, jādejo, jāglezno, respektīvi, jābūt sociāli ļoti aktīvam. Ne visiem bērniem tas būs pa spēkam, un vecāku izlolotās gaidas var pārvērsties mācīšanās traucējumos.

» Mācīšanās traucējumus bērnam var veicināt, **JA VĪNA MAMMA GRŪTNIECĪBAS LAIKĀ IR LIETOJUSI ALKOHOLU, NARKOTIKAS, SPECIFISKUS MEDIKAMENTUS.**

Vienaldzība bērnu spēj ievainot un mainīt tikpat ļoti kā stingra kontrole, autoritārisms un vardarbība.

disleksija – pazeminātas lasīšanas spējas, disgrāfija – problēmas rakstīšanā, diskalkūļa – problēmas ar matemātisku darbību veikšanu. Bieži šie traucējumi ir jaukti un sastopami visi kopā.

Tomēr ne vienmēr mācīšanās traucējumus izraisa smadzenu darbības traucējumi.

Dažkart bērnam neveicas, jo tas saistīts ar tā saukto **pedagoģisko ielaistību**. Tas ir situācijas, kad vecāki vai citi pieaugušie, kas audzina bērnu, arī skolotāji, iespējams, nezināšanas un informācijas trūkuma dēļ ir rikojušies nepareizi, kavējot bērnam pilnvērtīgi attīstīties. Šis grūtības ielaiduši un jāvuši tām progreset. Piemēram, viens no uzskatāmākajiem iemesliem var būt vienaldzība – bērns kaut kādā viedā ir dzivojis savā vaļā, varbūt pat apgērbts, aprūpēts, bet emocionālā badā. Speciālisti uzsver, ka vienaldzība bērnu spēj ievainot un mainīt tikpat ļoti kā stingra kontrole, autoritārisms un vardarbība. Šī iezīme audzinašanā izteikti vērojama ziemeļnieku tautām, kas nav pieradušas un neprot paust jūtas savstarpējās attiecībās.

Dažkārt mācīšanās traucējumus var provocēt **attiecības**. Tās var būt attiecības ar vienaudžiem, vecākiem, vecāku savstarpēja nesaprašanās, kad pastarpināti tiek iesaistīti arī bērns. Viņš jūtas vainīgs, tas traucē viņa attīstību un nejauc pilnvērtīgi nodoties mācību darbam. Tā soli pa solim mācību viela lekavējas, pēc tam nokavēto ir grūti atgūt.

Laikus pamaniņ

Uz to, ka bērnam nākotnē varētu būt mācīšanās grūtības, varētu norādīt arī šķietami nenozīmīgas pazīmes jau pirmsskolas vecumā. Piemēram, bērns nespēj atšķirt labo un kreiso roku vai ar kreiso roku alzskart labo ausi. Iespējams, vecāki mājās pamana, ka bērnam ir grūtības ilgi noturēt uzmanību, ir problēmas ar vizuālo uztveri, informācijas apstrādi. Ārpus skolas bērns ir neuzmanīgs, dažkārt zaudē savas mantas, izvairās pildīt mājas darbus.

Ja vecākiem ir kontakti ar bērnu un viņi seko līdzi tam, kas notiek skolā, visticamāk, mācīšanās traucējumi netiks atstāti bez ievēribas. Gluži dabiski, ja vecāki vēlesies

ŠIE SĪKUMI **var noderēt**

• TRENĒ MAZOS MUSKULŪS

Vai zināji, ka runāšanas, rakstīšanas un domāšanas attīstībā ļoti liela nozīme ir tam, cik attīstīta ir sīkā pirkstu muskulatūra? Tāpēc tā jāsāk trenēt jau no agras bērnības. To iespējams darīt kaut vai ikdienas gērbšanās rituālā. Jā, ērtāk, ja apgērba aizdare ir rāvējslēdzējs.

Tomēr labāk maziem bērniem izvēlēties apgērbus, kas ir pogājami vai sasienami. Tas palīdzēs bērnam attīstīt siko roku muskulatūru.

• NESALĪDZINI

Nekad nesalīdzini savu bērnu sasniegumus mācībās vai attīstībā ar citiem, norādot — redz, kā viņš var, kāpēc tu nevari? Vienīgā mērāukla, ar kuru viņu var mērīt, ir viņš pats. Uzslavē, ja viņam veicas labāk, katrs mazais sasniegums ir solis pretim problēmas risināšanai.

Ja vecākiem ir kontakti ar bērnu un viņi seko līdzi tam, kas notiek skolā, visticamāk, mācīšanās traucējumi netiks atstāti bez ievēribas.

uzzināt un meklēs cēloņus, kas par vaimu bērna sliktajām sekmēm, nespējai un negribēšanai mācīties. Tomēr ne mazums ir tādu situāciju, kad vecāki uzskata — mācības ir tavs darbs, un tev ar tām jātieki gala, tāpat kā es tieku galā ar savu darbu. Ir arī tādi, kas domā — ja bērns iet skolā, tad arī skolai viņš jāmāca, un neiesaistīs mācību procesā. Sakumskolas klasēs, it īpaši pirmajā, kad mācību vērtējums izpaužas visai abstraktos aprakstos, ja skolotāja nevērš uzmanību, ka kādam bērnam mācības klājas mazliet sliktak nekā citiem, vecāki, iespējams, savā aizņemtībā var to nepamanīt. Tāpat arī otrajā, trešajā klasē, kad parādās vērtējums ballēs, vecāki, piemēram, var samierināties ar bērnu viduvējo sekmju vērtējumu — kas tur slikti, liecība kā jau puikam — četri un pieci. Tomēr, ja sekmes balansē uz nesekmības robežas, jebut ļoti uzmanīgiem, ka viena brīdi šī robeža var izizzust. Vēlāk izrādās, ka bērnam kopš pirmās klasses ir bijušas grūtības mācību vielas apguvē.

MĀJAS DARBU GATAVOŠANAS ĀBECE

Ja bērnam ir mācīšanās traucējumi, jāsaprot, ka skolas personāls ar skolas atbalsta pasākumiem vien nebūs „cīnītājs”. Šiem bērniem mājas darbu pildīšanā noteikti nepieciešama vecāku līdzdalība. Pāris vienkāršu ieteikumu var palīdzēt mācību procesa organizēšanai mājās.

• NOSAKI MĀJĀS KĀRTĪBU, KĀ NOTIKS MĀCĪBU PROCESS, UN IEVĒRO TO.

Nosaki konkrēti laiku, cik ilgi mācīsieties. Mācīšanās procesam vajadzētu notikt vienā un tajā pašā telpā. **• MĀCĪŠANĀS LAIKĀ TELPĀ JĀBŪT KLUSUMAM.** Nekādā gadījumā fonā nedrīkst skanēt televizors vai būt citas skaņas. Traucē arī mazākā brāļa vai māsas rotālāšanās. Uz mācību galda nedrīkst atrasties nekas lieks, tikai mācību procesam nepieciešamie priekšmeti. Atmosfērai telpā jābūt mierīgai un pozitīvai. Bērns nedrīkst uztvert, ka mācīšanās viņam ir kā sods. Galvenais ir panākt bērnu vēlmi sadarboties, pretējā gadījumā mācīšanās nebūs produktīva.

• LAI CIK GRŪTI DAŽKĀRT BŪTU UN TAS PRASĪTU NEIZSĪKSTOŠU PACIETĪBU, SASKARSMĒ AR BĒRNU ESI SAPRTOŠA, PRETIMNĀKOŠA, POZITĪVA, CENTIES VIŅU PĒC IESPĒJAS BIEŽĀK UZSLAVĒT.

Tomēr nealzmirsti, ka nepieciešama zināma stingriba.

• NEM VĒRĀ, KA BĒRNIEM AR MĀCĪŠANĀS GRŪTĪBĀM VAR BŪT PROBLĒMAS ILGSTOŠI KONCENTRĒTIES, tāpēc nepieciešams ik pa laikam ieplānot nelielas pauzes.

Koncentrēties palīdzēs arī darbības maiņa un dažādošana.

Ja sekmes balansē uz nesekmības robežas, jābūt ļoti uzmanīgiem, ka vienā bridi šī robeža var izzust. Vēlak izrādās, ka bērnam kopš pirmās klases ir bijušas grūtības mācību vielas apguvē.

Āoti bieži vispirms „trauksmi” par bērna grūtībām mācībās ceļ skolas personāls – skolotājs, psihologs, sociālais pedagogs, iespējams, arī speciālais pedagoģs. Tā sauktā skolas atbalsta komanda. Vecāki tiek informēti par situāciju, kā arī piedāvātas sadarbības iespējas situācijas risināšanā. Galvenais, lai bērna sliktas sekmes nepalielk bez ievēribas.

Pieņemt un rīkoties

Ir situācijas, kad skolas psihologs iesaka vecakiem doties pie neurologa, jo radušās aizdomas, ka bērnam varētu būt kāds no mācību traucējumiem, ko izraisījušas neuroloģiskas izmaiņas smadzenēs. Šiem bērniem nereti nepieciešams speciāla pedagoģa atbalsts un ipaša pieeja mācību procesā, iespējams, speciāla mācību programma. Ir skolas, kurās veiksmīgi atbalsta personāls palīdz šādiem bērniem.

Tomēr ir situācijas, kad vecāki negrib piekrīt nekādiem atbalsta pasākumiem, uzsverot, ka viņu bērnam viss ir kārtībā un nekādi glābšanas pasākumi nav nepieciešami. Tomēr jāsaprot, ka mācīšanās traucējumi var būt arī ļoti talantīgiem bērniem ar augstu intelektu. Turklat tas, ja vecakiem ir augstākā izglītība vai pat vairākas, neizslēdz, ka bērnam varētu būt mācīšanās traucējumi.

Uzzinot, ka bērnam ir mācīšanās traucējumi, vecāki iziet cauri piecām stadijām. Vispirms ir noliešana, tad dusmas un apkārtējo vainošana, pēc tam sākas kliķēšanās – faktu un pierādījumu meklēšana, tad pozitīvajā varianta nāk problēmas risināšana un visbeidzot iestājas miers. Vecākiem jāapzinās, ka problēma pati no sevis neatrisināsies un ar parunāšanos vien bērns, kurš visu laiku kaut kā cīnījies ar nesekmību, nekļūs par teicamnieku. Ir bērni, kuriem kādu laiku, bet ir tādi, kuriem visu skolas laiku, nepieciešama ipaša pieeja un speciālistu palīdzība, lai atrisinātu problēmas, kas saistītas ar mācīšanās traucējumiem.